

PRVI ZLOG: Značke moje, znaki in črke v knjigi našega društva!

Tu sem:

kot živ, kot zdrav,
precej gol, precej sam
in zelo svoj.

Naj bo tako tudi vam,
kot vrnitev v rodni dom.

Danes sem nagovoril hrib za hišo
Nadeva si zeleno srajco in si domišlja,
da ga ne bo tako zlepa pobralo.
Kar naj si misli! Jaz sem obstojnejši.
Z vsakim vlaknom mene kot zaimka
sem in bom obvisel v zraku:
globoko spodaj telo in ob njem ime.
Kaj za to, bom pač poslej živa meglica,
ljubezen podnebna! Velik kot vonjava,
in s tega zornega polja mi bo Zemlja
ličinka na vesoljnem nihalu
med votlino, ki je resonančna
in oblino, ki mi zapeljivo miga.

Tako. Iz takega bi rad še kdaj zgnetel besedo,
jo kot prt zložil v knjigo. In bi se dal prebirati
in se bratil z očmi in jeziki vseh časov do kraja
vseh krajev.

In bodi danes ta nagovor prvi zlog te neznanske besede za čas, ko nas je novo nevidno čudo,
korona virus, vrglo iz tira in nam narekuje ceniti prostost in trenutek.
Čas, ko tudi predsedniški naziv postaja anahronistična lupina.

- Čivknil sem vam kot pišče, ko se izluči iz jajca.

In zdaj še kot petelin:

NE HODITE ZDOMA, ostajajte med stenami svojih toplih knjig!

Marko Kravos, predsednik Društva Bralna značka Slovenije – ZPMS
23. III. 2020.